

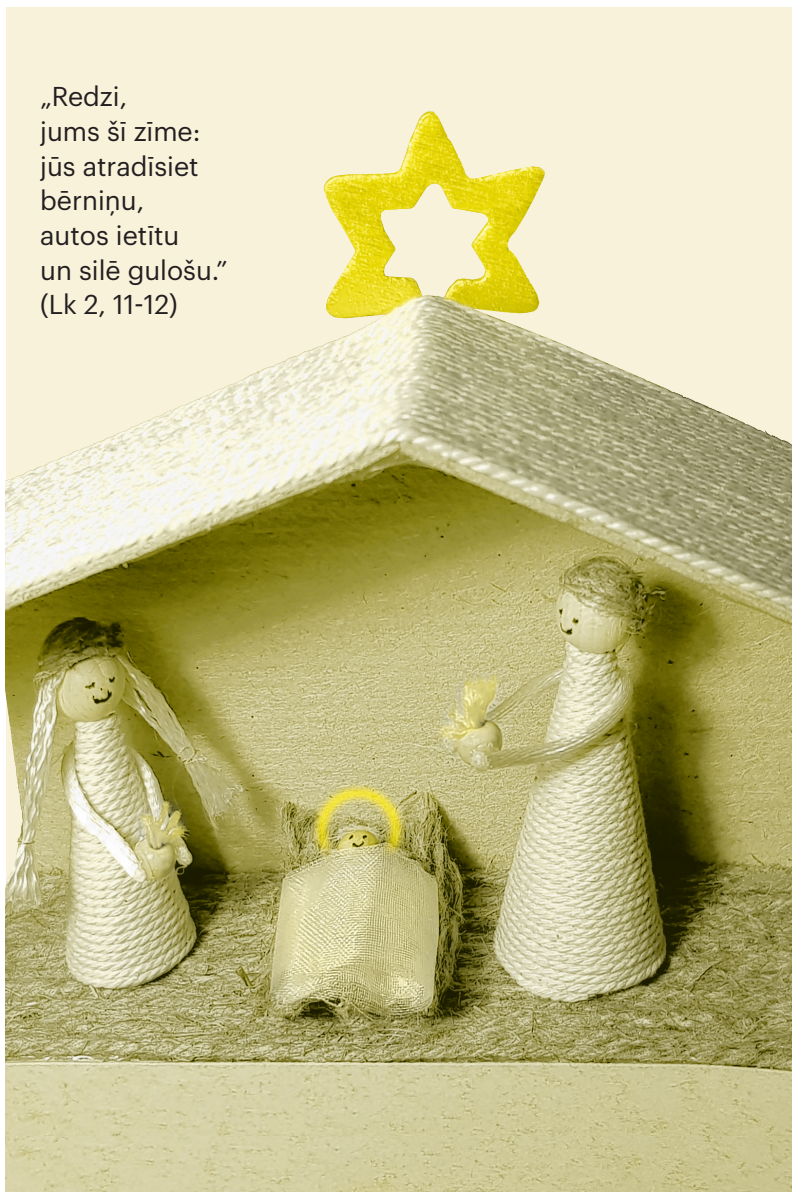

Decembris 2019

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Redzi,
jums šī zīme:
jūs atradīsiet
bērniņu,
autos ietītu
un silē gulošu.”
(Lk 2, 11-12)

KAD KRISTUS PIEDZIMA?

Ko nozīmē Dēla, tas ir, mūsu misija Dēlā, tas ir, Jēzū Kristū? Mēs dažreiz pasmaidām, ja tiek runāts par Dieva Trīsvienības noslēpumu, jo domājam, ka tas nav prātam aptverams, bet vai spējam saprast, no kurienes nāk mūsu kristīgais aicinājums, ja nesaprotam Dieva Dēla misiju, aicinājumu, sūtību? Mēs viegli izprotam Jēzus divkāršo atnākšanu. Tā ir atnākšana miesā, piedzimstot no Jaunavas Marijas Betlēmē, un atnākšana laiku beigās, bet vai esam domājuši par Viņa divkāršo piedzimšanu?

Jāņa Evaņģēlija prologā lasām un ticības apliecinājumā atkārtojam, ka ticam uz: „vienpiedzimušo Dieva Dēlu, pirms visiem mūžiem no Tēva dzemdīnātu, ... ne radītu”. Divkārša piedzimšana nozīmē Kristus piedzimšanu Betlēmē, piedzimšanu no Jaunavas Marijas klēpja, un mūžīgo Dēla dzemdīnāšanu no Tēva, jo Vārds, Dēls ir bijis kopš mūžiem un eksistē mūžam. Viņa piedzimšana Betlēmē ir kā Viņa mūžīgās dzemdīnāšanas ienākšana mūsu laikā un vēsturē, tā ir kāda notikuma projekcija, kas ir mūžīgs, un tas ir Dieva Vārda izešana no Tēva, Dēla izešana no Tēva sirds mīlestības. Kopš mūžības un visā mūžībā, kopš visiem sākumiem un pirms visiem sākumiem Kristus iziet no Tēva mīlestības. Dēls tiek Tēva dzemdīnāts, Dēls līdzīgs Tēvam, tāpēc ka Tēvs savā mīlestībā dod sevi visu, neko nepaturot sev, Tēvs atdod pilnīgi visu savu mīlestību, un Viņš to dara, dzemdīnot Dēlu, kas ir persona, Tēvam pilnīgi vienlīdzīga, kurai ir tā pati daba, kas Tēvam (sal. KBK 444, 445). Mums dažreiz ir kārdinājums teikt, ka Kristus mūžīgā dzemdīnāšana ir bijusi pirms pasaules radīšanas kā kāds sens notikums, ka tā ir bijusi pirms jebkuriem vēstures notikumiem un pirms jebkuras

radītās lietas, bet vārds „pirms” jau mūs pārnes nosacīti laikā. Kristus dzimšana, kas iziet, izplūst no Dieva sirds, ir mūžīga, nevis pirms laika, nedz arī kā notikums, kas būtu bijis laika sākumā, bet gan pāri laikam, un šī dzimšana ir vienota ar visu cilvēces vēsturi. Tā nav tikai kāds sākums, kad Tēvs dzemdīna Dēlu, Viņš dzemdīna to pastāvīgi, tā ir pastāvīga Dēla izešana no Tēva jeb izplūsmē no Tēva sirds mīlestības (sal. KBK 264).

Šodien, šajā brīdī, kad lasām šo tekstu, Kristus iziet no Tēva, jo šī izešana ir neizsīkstoša un mūžīga. Tātad Jēzus piedzimšana Betlēmē, Jēzus piedzimšana cilvēka miesā, Kristus iemiesošānās ir kā atbalss šai mūžīgajai piedzimšanai, atbalss un vienlaikus piepildījums mūsu laikā un cilvēces vēsturē. *“Kad piepildījās laiks, Dievs sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievietes un pakļautu Likumam, lai izpirktu tos, kas bija zem Likuma varas, un lai mēs iegūtu dēlu tiesības.”* (Gal 4, 4-5) Jēzus, Dieva Dēls, piekrita ierobežot savu bezgalību maza bērna ķermenī, cilvēkā starp cilvēkiem, mirkli starp mirkliem, Viņš piekrita kļūt līdzīgs mums visā, atskaitot grēku. Dēls, kas ir mūžīgs, līdzīgs Tēvam, ir piekritis piedzimt, augt, mācīties, pazīt, dzīvot, ciest, mirt, lai augšāmceltos (sal. KBK 240-245).

Sv. Pavils mums saka, ka Jēzus piekrita visu pamest, visu, kas Viņam bija pie Tēva, lai sevi pazemotu un darītu tuvu mums, lai būtu kā mēs (sal. Fil 2, 6-7). Kristus sevi ir darījis līdzīgu mums tāpēc, lai mēs kļūtu līdzīgi Viņam. Mēs esam aicināti ieiet Dieva mīlestības pilnībā, tāpēc Dievs mūs ir radījis, un tāpēc Viņš sūtīja savu Dēlu, lai mums pateiktu, ka mūs mil. Jāņa prologā ir teikti vārdi: „Dievu neviens nekad nav redzējis: vienpiedzimušais

Dēls, kas ir Tēva klēpī, To atklāja.” (Jn 1, 18)

Dēls mūs vada, ja ļaujam sevi vadīt, no notikuma uz notikumu, visā vēstures gaitā, no dzīves nāvē un līdz pat mūžīgajai dzīvei, kur tiksīm uzņemti mūžīgajā mīlestības izešanas spožumā, kas iziet no Tēva sirds, kas dzemdē Dēlu un ļauj mums piedzimt šīs dzīves iekšienē, mūsu Dieva bērnu aicinājuma iekšienē.

Vai mēs visi jūtamies aicināti? Mēs neesam vienkārši kristieši kādā bezveidīgā pūlī, ļaužu masā, kurā ir tikai daži, kuri aicināti kalpošanai. Dieva aicinājums ir dots katram, un tas nav tikai aicinājums

darīt šo vai to, bet ir aicinājums vispirms ieiet Dieva apsolījumā, lai mūsos un caur mums varētu plūst Dieva mīlestība, kas ir Svētais Gars. Ļausim sevi caustrāvot šim mīlestības aicinājumam, kas mums katram ir dots, ļausim tam mūs pārņemt, vai tas mums patīk vai nē, jo šajā gadījumā tas ir jautājums nevietā. Mūsu aicinājuma pirmajā vietā ir Dieva vēlme un Viņa griba. Uzdosim šo jautājumu sev dziļi sirdī, vai mēs vēlamies tai sekot?

**Priesteris
Māris Ozoliņš**

PAR LATVIJU EKUMENISMA ZĪMĒ

18. novembra rīts daudziem, bet ne tik daudziem, kā gribētos, iesākās Madonas katoļu baznīcā, kur Latvijas dzimšanas dienu atzīmējām ekumeniska dievkalpojuma veidā.

Priesteris Māris Ozoliņš atgādināja, ka bez Dieva un vērtībām, ko Viņš sludina, diez vai varam ko nopietnu uzbūvēt: – Šodien atceramies cilvēkus, kas atdevuši dzīvību par Latviju, un arī tos, kas savu dzīvi atdod ikdienas darbā, godīgi strādājot. Pateicoties viņiem, valsts joprojām var pastāvēt. Lūgsim Dieva gaismu sirdīm un prātiem, lai spējam sakopt savu zemi, kas ir mūsu mājas.

Mācītājs Reinis Bikše, pieminot Latvijas valsts 101. dzimšanas dienu, minēja, ka esam jauna ceļa posmā: – Ja Dievs dod

svētību, visas pārējās lietas sakārtojas. Neesen Cesvainē tika svinēta 140. gadadiena kopš Cesvaines luterāņu baznīcas iesvētes. Izrādās, Vulfu dzimta, kas savulaik sponsorēja šīs vietas apbūvi, vispirms uzbūvēja baznīcu un tikai pēc tam – Cesvaines pili. Cik gudri cilvēki viņi bija! – izsaucās mācītājs, novēlot praktizēt līdzīgu lietu sečību arī mūsdienās.

– Šeit esam nevis Baznīcas dēļ, bet lai no sirds lūgtu par mūsu valsti, tautu, zemi, tās nākotni, lai tā būtu brīnišķīgi skaista, kādu to vēlamies redzēt, – lūgšanā Madonas katoļu baznīcā uzsvēra mācītājs Valdis Strazdiņš (vidū).
Pa labi – priesteris Māris Ozoliņš, kreisajā pusē – mācītājs Reinis Bikše.

Sanākušos uzrunāja Madonas pilsetas pārvaldnieks Guntis Ķeveris, lūgšanas izteica mācītājs Valdis Strazdiņš, valsts himnu un vairākas dziesmas klātesošos rosināja līdzdziedāt draudzes koris un ērgelnieks Kristaps Šķēls. Lai Dievs svētī Latviju!

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

ATZĪTIES UN IZRAUT GRĒKU, LAI BŪTU LAIMĪGI...

Dārgie Kristū, svētceļotāji ceļā uz Debesīm! Iepriekšējā rakstā ("Kalnā" 2019. gada novembris) mēģināju norādīt uz to, ka šī zeme ir "asaru ieleja", bet Debesis ir "Iepriecinājuma kalns". Dievs to pieļauj, lai mēs "ātrāk" vienotos ar Jēzus Sirdi un Viņa Uपुरi un tā Viņā kļūtu par uzvarētājiem, par iepriecinātiem, kā arī aizlūgtu par pārējiem, visas pasaules grēciniekiem.

Šoreiz varam dziļāk pārdomāt, kāpēc Jēzus bija saskumis? Kur ir tā avots? Domāju, šis jautājums nepieciešams īpaši tiem, kuri "lasa" savu sirdi, ir patiesi sevi un var atzīt, ka viņos, viņu dzīvē ir kādas skumjas, nespēks, dažreiz pat bezcerība, izmisums, žņaudzoša vientulības izjūta, sirdsapziņas pārmetumi u.tml.

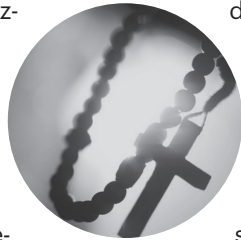
Kā atslēgu Jēzus izjūtas saprašanai, piedāvāju citātu no 2 Kor 5, 21: "**To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu dēļ padarīja par grēku, lai mēs caur Viņu kļūtu Dieva taisnība.**" Šis teksts norāda, ka, lai glābtu cilvēci, Debesu Tēvs savā mīlestībā ir uzlicis Savam Dēlam – Dieva Jēram – cilvēces grēkus tik lielā mērā, ka Jēzus, var teikt, tika identificēts ar grēku. Tādējādi Jēzus Kristus sevi piedzīvoja visu, kas ir grēka būtība un sekas -> šķiršanās no Dieva, atālināšanās no Viņa. Līdz ar to nemaz nevarēja būt citādi, ka šī iemesla dēļ Jēzus nepiedzīvotu skumjas, vientulību un visas ciešanas, kas parādās kā grēka sekas. Arī par to pravietoja Isajs, saktot: "*...viņš bija nicināts, labāki ļaudis no viņa vairījās, vīrs, kam nebija svešas sāpes un kas bija norūdīts ciešanās, tāds, kura priekšā aizklāja vaigu, tā nicināts, ka mēs viņu ne par ko neturējām.*" (Is 53, 3) To ar cilvēka sirdi un dzīvi dara grēks.

Arī Izceļošanas grāmatā lasām, ka tad, kad "tauta ir darijusi lielu grēku, tā sev taisījusi dievu no zelta" (32,1), viņiem atlika

vien gaidīt sodu kā sava grēka sekas un baudīt skumjas: "*Kad tauta dzirdēja šos bargos vārdus, tā sāka sērot, un neviens vairs negribēja valkāt savas rotas. Un Israēla bērni noņēma savas rotas Horeba kalna priekšā.*" (33,4.6) Šī iemesla dēļ (grēka dēļ!) arī pie Jūdasa redzam tik lielas skumjas, kas, ja nesastopas ar pestīšanu (piedošanu), ved viņu pat līdz pašnāvībai (sal. Mt 27, 4-5). Šī paša iemesla dēļ (grēka dēļ!) pie apustuļa Pētera redzam "rūgtās asaras" pēc tam, kad viņš grēkoja ar savu lepnību, pašpārliecinātību (sal.: Mk 14,29; Lk 22,33) un sastapās ar to augli: iekrita neuzticības grēkā (sal. Mk 14, 54. 66-72). **Grēks izraisa skumjas!**

To vajag zināt un atzīt! Kāpēc? Daudzreiz esmu redzējis, ka cilvēki joprojām sev melo un neatrod pestīšanas prieku. Piemēram, sieva vai bērni, kad sastopas ar vīra vai tēva dzeršanu un visu jaunumu, kas tam seko, nevar savā sirdī neizjust skumjas, jo grēks vienmēr nes postu. Tomēr dažkārt savās bēdās viņi neatzīstas. Jautāti par dzīves norisēm, tie saka: "Viss kārtībā!" un mēģina savu un citu acu priekša paslēpt sāpes, skumjas, postu, visbeidzot – arī grēku. Viņi padara sevi par ākstiem, lai uzturētu ilūziju, ka viss it kā ir „forši“?!

Ja tomēr cilvēks cenšas sekot Jēzum Kristum, viņš ir spējīgs būt patiesi un tāpat kā Viņš vaļsirdīgi teikt: "*Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei...*" (Mt 26,38; Mk 14,34) Un **ja viņš paliks attiecībā ar Dievu, saucot pēc Viņa piedošanas, pestīšanas un iepriecinājuma, tad līdzīgi Dieva Dēlam var gaidīt glābiņu un sirds prieku!** Vai ne par to mūs māca Vēstule ebrejiem? "*Savās miesīgajās dienās Viņš, skaļi saukdams, ar asarām raidīja lūgšanas un pārlūgumus Tam, kas Viņu spēja izglābt*

no nāves. Savas godbijības dēļ Viņš tika uzklausīts" (5,7). Citētais apstiprina Jēzus mācību, ko Viņš izteica pirms Olivdārza notikumiem, proti: "*Ja jūs pastāvēsiet manā mācībā, tad patiesi jūs būsiet mani mācekļi. Un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.*" (J 8, 31-32)

Te varam pielikt klāt pastiprinājumu. Ja Jēzus sevi izdzīvoja grēka sekas, kas izpaudās kā skumjas, cik gan smagākas grēka sekas pamanāmas tad, kad notika pasaules atbrīvošanas no grēka kulminācija – Krusta upura laikā. Tas īpaši atskan vārdos: "*Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu Mani atstāji!?*" (Ps 22,2; Mt 27,46; Mk 15,34); Te runāts par sāpēm, kuras neviens nevarētu aprakstīt vārdos, jo tad Jēzus piedzīvoja

eksistenciālas šķiršanās no Dieva bezdibeni, mūžīgās atmešanas skumjas! Var teikt, ka tas bija grēka būtības kodols – cilvēks caur grēku atmet pašu Dievu, pašu Mīlestības avotu.

Ceru, ka tas var paskaidrot, kāpēc ir tik pestījoši atzities visā, ko izjūtam, un centsties būt brīviem no grēka, jo tādējādi Dieva žēlastība padara mūs laimīgus, izrauj no mokošas vientulības un iaved draudzībā ar citām personām. Neļauj veidot ilūziju pasauli ar maskām vai it kā caur kādiem sasniegumiem, bet padara mūs brīvus priecāties kaut mazumiņā, kas ir mūsu dzīvē. Vai tas nav tā vērts?

Lai Dievs svētī: †

Priesteris Pāvils Kamola

“CARITAS LATVIJA” NEDĒĻAS NOGALE

“Garīgās atveldzēšanās nedēļas nogalē”, kas 9., 10. novembrī ritēja Rigā, pie Katoļu ģimnāzijas nesen atklātajā “Terēzes mājā”, bijām 45 brīvprātīgie no visas Latvijas. Rekolekciju galvenā tēma – “Sekot Labajam Samarietim”. Tā caurvija lektoru stāstījumu, Svētās Mises, kā arī Svēto Rakstu lasījumus.

Dziļas pārdomas raisīja filma par franču priesteru kalpojumu Manilas ielu bērniem.

Aizrautīgu stāstījumu par lūgšanas nozīmi efektīvā kalpojumā sniedza Radio Marija ētera balss Māris Veliks. Klātesošajiem Māris atklāja patiesas un dziļas lūgšanas nozīmīgumu, lai kalpojums saņemtu Dieva vadību un nestu bagātīgus Svētā Gara augļus. Viņš minēja, ka ļoti būtiski vienmēr palikt uzticīgiem tajā, ko cilvēks ir apsolījis Dievam. Ar aizrautīgu lekciju uzstājās priesteris Andris Marija Jerumanis. Runājot par sekošanu Labajam Samarietim, priesteris uzsvēra klusuma un personiskā laika Dievam nozīmi. Lektors pauda, ka liela daļa sabied-

ribas ir iestrēgusi mīlestības pirmajā, egoistiskajā pakāpē “es gribu”. Viņš aicināja augt līdz “agape” mīlestībai, kad sākam milēt otru “priekš otra”. Mēs visi izjūtam kārdinājumu labos nodomus uzsākt rīt, tomēr daudz būtiskāk ir tas, ko darām šodien.

Lekcija lika pārdomāt atziņas un tēzes, ko jau sen izteikuši filozofi un svētie. Piemēram: Dieva žēlastība atbrīvo no kapakmeņa, kas ir grēks; Viss, kas šķēļ (tavu personību, draugus, sabiedrību, ģimeni), nāk no velna; Māci savus bērnus būt tikumīgiem, jo tikai tikums padara laimīgu, nevis nauda.

Spēcīgu iespaidu atstāja Boļeslava Sloškāna muzeja apmeklējums. Vēsturiskie fakti par padomju laika represijām burvīgi kļiedza un šokēja.

Divu dienu laikā atvērās sirds dziļākie nostūri un bija jāmeklē atbildes uz daudziem jautājumiem – kā es rikotos tādā vai citādā situācijā, ko es varu darīt pašlaik un kāds ir mans kalpojums Dievam.

Janina Bleidele

AIZVADĪTI MADONAS DRAUDZES TITULSVĒTKI

Trīs dienu garumā ar dažādu personību klātbūtni un ikdienas sirdi nomainot uz svētību sirdi Madonas katoļu draudze svinēja Kristus Karaļa svētkus.

Madonā viesojās un Svēto Misi celebrēja priesteri Ronalds Melkers no Cēsīm, Pāvils Kamola no Gulbenes, Ingars Stepkāns no Alūksnes un draudzes prāvests Māris Ozoliņš. Kas par mācību un svētību žēlastību!

Piektdien pēc Svētās Mises notika Taizē vakars draudzes mūziķu Daces un Artura vadībā un saspēlē ar luterāņu draudzes pārstāvjiem. Sestdien slavēšanas vakarā iesaistījās bērnu ukuleļu ansamblis, jaunieši ar ģitārām un klarineti. Svētdien baznīcā viesojās un Svētajā Misē kalpoja Siguldas draudzes koris „Vox Cordis”, liecību par laulību un ģimenes vērtībām sniedza siguldieši Gatis un Aija Avotiņi. Dienu iepriekš draudzes namā notika gleznu izstādes atvēršana un tikšanās ar darbu autoru – priesteri Gati Mārtiņu Bezdelīgu no Saldus, bet bērni šai laikā radoši darbojās sveču liešanas un ziepju meistarošanas darbnīcās, ko vadīja Rita Rozentāle.

Priesteris Ingars Stepkāns (vidū) mudināja atcerēties Kristus Augstā Priestera aicinājumu uz savstarpējo mīlestību, kas ir paša Kristus atklāta ipaša mūsu vienotības pazīme.

– Man draudzes svētkos patika slavēšana, – atklāj Rasa Zariņa. – Ar mums kopā spēlēja un lūdzās gan priesteris Pāvils, gan priesteris Māris. Bija ļoti skaisti, tik daudz instrumentu – ukuleles, ģitāras, klavieres, pat klarnete! Tas kopā skanēja ļoti labi.

– Draudzes svētkus apmeklēja sestdien un svētdien. Mani ļoti uzrunāja baznīcas (it sevišķi logu) noformējums, ko savā sprediķī vairākkārt pieminēja arī priesteris Pāvils, – komentē Ineta Resne. – Pēc Svētās Mises vakars turpinājās ar slavēšanu, tādā veidā ar dziesmām un pielūgsmi godinot mūsu Kungu Jēzu Kristu, Vispasauls Karali. Vakaru skanīgāku darīja priestera Pāvila un priestera Māra ģitārspēle; pie sintezatora – Ināra, draudzes meitenes un Inese spēlēja ukuleli, Dāvids – klarineti, Elīza un Mārtiņš – ģitāru.

Svētdienas Svētajā Misē kā jauku dāvanu varējām baudīt siguldiešu kora sniegumu. Tas bija citādāk nekā ik svētdienu, kad draudzes kori dziedam paši. Komūnijas laikā vienu dziesmu varējām izpildīt kopīgi – ciemiņu koris lejā un mūsējais – balkonā.

Ineses Elšinas foto

DŽĪVE SKAISTUMĀ

Ir brīži, kad pavisam noteikti zinu, ka jāapmeklē kāds pasākums vai jāsatiek noteikts cilvēks. Lasot Kristus Karaļa svētku programmu, skaidri apjautu, ka jāsatiek priesteris Gatis Mārtiņš Bezdelīga. Ne tikai tāpēc, ka viņš ir libreta autors nesen iznākušajai operai “Suitu sāga” un viņa gleznas ceļo pa izstādēm. Mani uzrunāja priestera ļaunās radošajai dzīvei mākslā un dzejā, pat ja viņam kabatā nav diploma ne mākslās, ne filoloģijā. Kā var ļauties Svētajam Garam un priecāties par skaistumu, kas tiek kopradīts?

Priestera uzruna draudzei izstādes atklāšanas dienā bija vienkāršs un ar humoru pieliets atskats uz viņa radošo dzīvi. Citēšanas vērts ir stāsts par sastapšanos ar viņa nākamo skolotāju – Sanktpēterburgas Modernās mākslas muzeja direktoru Aleksandru Ņekrasovu. Pēc garas kristībās un laulībās aizvadītas dienas priesteris gājis ārā no baznīcas un pāri ielai ieraudzījis divus apskrandušus vīrus, kas glezno. Stāsts turpinājās negaidīti: „Pieģāju, pavēroju, ko un kā glezno. Aprunājos. Uz atvadām latviešu pieklājībā nosacīju: “Kad nākamreiz būsiet mūspusē, varat nakšņot pie manis – vietas pietiks.” Vīri saskatījās un noteica: “Mēs paliksim šonakt!” Tā nu viņi palika trīs dienas, kas man izvērtās par brīvdienām – varēju parunāties par sev svarīgām tēmām, kas kļuva būtiskas arī māksliniekiem.”

Šī nejausā sastapšanās ir piemērs, kā nebaidīties, bet droši tuvoties cilvēkiem,

kuri tevi kaut kādā veidā (domāju, Svētā Gara pamudinājumā) uzrunā. Iespējams, tad veidojas draudzība līdzīgi kā priesterim – mūža garumā.

Interesanta liecība bija arī par operas “Suitu sāga” tapšanu. Atmiņā palikuši apmēram šādi vārdi: “Mēs (libreta autors Gatis Mārtiņš Bezdelīga, mūzikas autors Rihards Dubra un režisors Leons Leščinskis) vienkārši zinājām, ka mūsu draudzībai ir jāuzzied operā. Mēs viens otru tik labi sapratām, tā rezonējām un mijiedarbojāmies, ka opera veidojās kā skaists mīlestības un draudzības rezultāts.”

Manuprāt, brīnišķīga definīcija radošumam, kas patiešām ir mīlestības rezultāts.

Mīlestību uz skaisto varēja manīt arī priestera gleznās (attēlā), kur neatņemama sastāvdaļa ir kristietība un tās simboli, dabas ainavas un cilvēki. Īpaši miļš šķita Parīzes mākslinieku rajona Monmartras attēlojums gleznā, kur mazās ēkas ieskauj lielo kalnu un baznīcu tās virsotnē.

Skaistu šķautni satikšanās mirklī piešķīra Madonas dekanāta dekāna – priestera Ingara Stepkāna uzruna, kurā tika izcelta cilvēka līdzība ar Dievu un tā unikālā spēja radīt. – Nevienš dzīvnieks nespēj radīt kā cilvēks. Jūs neredzēsiet nevienu ligzdu gotikas stilā ar klasicisma elementiem. Tikai cilvēkam nepieciešams sev apkārt radīt un dzīvot skaistumā, kas uzplaukst no mīlestības ar Dievu, – uzsvēra dekāns.

Santa Jaujeniece

SIGULDIEŠU ATSAUKSMES PAR DRAUDZI

24. novembrī, Kristus Karaļa svētku kulminācijā mūsu baznīcā viesojās un Svētajā Misē dziedāja Siguldas katoļu draudzes koris. Pēc Mises un liecības, ko sniedza Aija un Gatis Avotiņi, tikāmies draudzes mājā uz kopīgu agapi. Lūk, dažas atsūtītās domas no Siguldas!

– Nezinu visu pareizo terminoloģiju, kas tiek lietota, kad runā par reliģiju vai Baznīcu, tāpēc liecināšu par tādiem „zemākiem plaukstiem”.

Man patika, ka bija iespēja kaut kur aizbraukt un būt kopā ar citiem. Prieks, ka madonieši tik kuplā skaitā apmeklēja baznīcu. Ceru, ka tā ir katru svētdienu. Priesteris Māris ir diezgan mūsdienīgs cilvēks un ceru, ka draudze to spēs novērtēt un izmantot. Paldies komandai par garšīgajiem ēdieniem! Nekādi gan nevaru saprast, kas bija salātos ar granātābola sēkliņām... Gribētos recepti!

– Man patika baznīca! Altāris ļoti skaisti dekorēts! Atmosfēra – ģimeniski miļā! Mūs uzņēma kā gaidītus ciemiņus! Liels paldies! Ļoti jauki cilvēki, un mielasts – neaizmirstams!

– Katrā madonietī jutām Dieva iesēto mīlestības kripatīņu. To sastapu smaidos, rokas spiedienos, cienastā, dvēselēs un gaisā... Un mēs drikstējām paņemt no tā visa gabaliņu līdzī Madonas maizes veidā! Paldies!

– Man ļoti, ļoti patika altāra glezna un Jaušanas Marijas un Jēzus bērniņa glezna. Tās

kaut kādā ziņā atšķiras no citur redzētajām un radija patiesu prieku un mīlestību. Ievēroju, ka baznīcā bija ziedojumu kastīte Radio Marija – prieks, ka madonieši sniedz savu at-

balstu radio darbībai. Ceru, ka arī mūsu baznīcā tā kādreiz būs... Bija patiešams prieks būt Madonā!

– Jutos ļoti īpaši sagaidīta – rūpes par koristiem bija augstā līmenī. Cilvēki bija atvērti, smaidīgi un ar vēlmi dalīties. Dziedot jutu, ka Dieva klātbūtne stiprina katru no

Siguldas draudzes koris Vispārējo latviešu Dziesmu un Deju svētku gājienā Rīgā, 2018. gada vasarā.

mums, kas bijām sapulcējušies dievnamā. Paldies par iespēju un Dieva doto ceļu, kuru eju kopā ar jums!

– Paldies par sirsnīgo uzņemšanu! Jutos kā mājās. Jūsu avīzīte „Kalnā” izglīto gan prātu, gan sirdi. Tā ir lieliska liecība par draudzes dzīvi!

– Tā, lūk, mīļie Kristus Karaļa draudzes cilvēki! Jūs mūs ne vien uzņēmāt kā Karaļa radniekus, bet arī devāt skaistu iespēju nosvinēt Baznīcas gada noslēgumu godam! Bija izjūta, ka esam pie savējiem! Un tā tam vajadzētu būt, lai kur mēs ietu! Paldies no sirds! Un ziniet – lai cik daļrunīgus vārdus mēs teiktu, nekas tā isti neatspoguļo pateicību, prieku un mīlestību, ko no jums saņēmām un tagad nesam līdzī savās sirdīs.

Lai Kungs Dievs svētī, sargā un apžēlo ikkatru no jums! Un lai Svētais Gars stiprina un vada priesteri Māri! Jūs esat stipra draudze, kas spīd kā spoža zvaigzne Latvijas Baznīcas kalnā!

LIEPĀJA, SAULE, VĒJŠ, DOMINIKĀŅU KLOSTERIS

Mazs mirklis lielajā Mūžībā – tieši tik daudz, lai paņemtu sev līdz kopības sajūtas spēku, izdzīvojot ticīgo balsis vienotā dvēseļu skanējumā Visaugstākā Godam! Pateicība Liepājas Dominikāņu klostera brāļiem un draudzei par novembra nogalē izbaudītajām Liturģiskās mūzikas darbnīcām mums visiem, kas ieradāties no Latvijas tik daudziem apvi-diem! Par organizāciju, silto uzņemšanu, nodrošinot visu nepieciešamo programmas izpildei. Mises, konference, dziesmu materiālu sagatavošana, izguldišana, ēdināšana, vienotības uz-turēšana, pārrunas un sarunas! Paldies Kristīnei Locikai par iespēju Latvijā izpildīt poļu komponista Pāvela Bembeneka Ziemassvētku dziesmas latviski, arvien jaunos skanējumos slavīnot Kungu un nesot Viņa godu tālāk! Iepazinām dominikāņu tēva Oskara Jabłońska OP aicinājumu un viņa ietilpīgos sprediķus, katehēzi.

Tik sirdsmīļi likās sastapt ļaudis caur

to, kas mums ir vissvarīgākais – ticība. Tā atver acis skaistākai pasaulei un ļauj izpausties Dievišķajai Mīlestībai jo spēcīgi. Baznīcas interjera bagātājās nokrāsās ar centrālo Kristus figūru altāra daļā (dau-dzu kvadrātmetru augstumā) kora dziedājums ieguva vēl dziļāku un tuvāku mūsu Kunga Klātbūt-ni. Iespaidīgi, nav vārdu – tas būtu jāredz katra paša acīm, jādzird katra ausīm, piedalo-ties Svētajā Misē vai ieklausoties kora dziedājumos baznīcā. Šai vietā atmosfēra piepildīta ar maigumu un pašaušanos, lai sajus-tos gluži kā vecāku aprūpēts bērns – ie-tīts mīkstā seģenē nākotnei.

Pateicība mūsu šoferītim Inārai, kas drošu un pašāvēģu roku veda mūs šajā mazajā ceļojumā turp un atpakaļ. Tāpat visiem, kas kopīgajā braucienā no Mado-nas, Gulbenes, Pļaviņām un Rīgas devā-mies uz tālo Liepāju, lai piedzīvotu Dieva Miera, Svētības, Mīlestības skaisto Mirkli!

Indra Kalniņa

MARIJAS SKOLAS SESIJA MADONĀ

Ar Alberta zvaniņo zvanu iesākās lekcijas. Slavēšanā piedalījās arī priesteris Māris.

No 6. līdz 8. decembrim Madonas ka-toļu draudzes namā notika rekolekcijas, kuras organizēja Svētās Marijas no Nāca-retes, Baznīcas Mātes, Kristīgās dzīves un evaņģelizācijas skolas komanda priestera Arņa Maziļevska vadībā. Svētā Mise, lek-cijas, dalīšanās, slavēšana un gardas mal-tītes kopumā pulcēja vairāk nekā 20 cil-vēkus no Madonas un plašas apkārtnes.

– Iepriecināja Marijas skolas šarms – šeit viss ir noslēpums, katrs mirklis ir noslēpums! – komentē Iluta Rudzīte no Gulbenes draudzes. – Šādu informāciju saņēmām pirmajā tikšanās vakarā, un tas ne tikai pārsteidza, bet radīja brīnumai-nas izjūtas – būt noslēpumā, kas gatavs atklāties, iepriecināt, sirdi kņudinot brī-numa gaidās. Vēstījums, ka Jēzus vien-mēr ir iemīlējies, pie tam katrā no mums, deva jaunu elpu lūgšanas pilnveidošanai ikdienā un mīlestības vispilnīgāko izjūtu arī savstarpējā sadraudzībā.

Pateicība Dievam par brīnišķīgo un

pārliecinošo vadību uz Marijas skolu, pal-dies lektoriem par Dieva mīlestības vēsti, kalpotājiem – eņģeļiem – par ikdienas rūpēm, kad varējām ļauties būt Dieva Princeses un Prinči!

– Izejot Marijas skolas nulto līmeni, ieguvu veselīgu atkarību un gribu iet nā-kamajās klasītēs, – atzīst Gunita Začesta no Madonas draudzes. – Ļoti vēlos mainīt sevi, kas ir visgrūtākais – mainīt savu dzīvi un attieksmi pret sevi un citiem.

Rekolekciju laikā ieguvu atbildes uz daudziem jautājumiem, bet daudz kas palika neatbildēts. Skolīņa iemācīja mīlestī-bu un pašāvēģību, kas ikdienā man nedaudz pietrūkst. Stiprināja dzirdētā atziņa, ka mēs nespējam neko TĀDU izdarīt, lai Dievs mūs pārstātu mīlētu. Kā teica pries-teris Arnis: – Beigās vienmēr viss būs labi. Ja nav labi, tad tās nav beigas.

Sevi jūtu, ka man ne tuvu viss ir labi, tāpat mans ticības ceļš vēl tikai sācies, un esmu gatava to turpināt.

SVĒTDIENAS SKOLAS IZLAIDUMS

Svētdienas skolas bērniem – Marijai, Veronikai, Jēkabam, Evelīnai, Alisei – 1. decembrī bija svētku diena – pirmā Svētā Komūnija. Meitenes baltās kleitās un vainadziņos, puisis baltā kreklā ar melnu tauriņu un visi – iedegām svecēm rokās – gaidīja, kad priesteris Māris vedīs viņus tuvāk altārim. Bērni smaidīja, jo iepriekšējā dienā bija veiksmīgi izturējuši pārrunas ar priesteri un saņēmuši Grēksūdzes Sakramentu.

Veronika varoņīgi izturēja abas dienas: kaut bija temperatūra un fiziski bija grūti, viņa garīgi jutās labi. Slimības dēļ Svētajā Misē nebija skolotājas Aijas, paldies par palīdzību elektroniski!

Svētajā Misē svētdienas skolas bērni nesa upurdāvanas – Biblii, maizes kukulīti, adventa vainagu, groziņu ar augļiem, konsekrācijai ūdeni, vīnu, maizi. Paldies

vecākiem un vecvecākiem par sagādātām dāvanām!

Vecmāmiņas, rūpējoties par saviem mazbērniem, bija ļoti satraukušas un dzīvoja visam līdzi. Domāju, ka bērni sniedza viņām tikai prieku un gandarījumu! Svētajā Misē svētdienas skolas bērni pirmie saņēma Euharistijas Sakramentu. Pēc tam priesteris viņiem pasniedza apliecības un dāvanā – Rožukrona lūgšanu krelles. Piemiņai bija arī fotografēšanās un noslē-

gumā – svētku mielasts. Gaidīsim bērnus Svētajās Misēs!

Nodarbības svētdienas skolā atsāksies rudenī. Pēc jaunā gada jau var pieņemt bērnus, lai varētu laicīgi iegādāties mācību grāmatas!

**Mārite Indriksone,
Alberta Cibuļa foto**

Svētdienas skolas bērni, priesteris Māris un svētdienas skolas skolotāja Mārite.

ZIEMASSVĒTKU SADZIEDĀŠANĀS BETĀNIJAS MĀSU KLOSTERĪ

4. janvārī Rīgā, Betānijas dominikāņu māsu klosterī notiks Liturģiskās mūzikas darbnīcu kora sadziedāšanās.

Tiem, kas brīvāki un var ierasties ātrāk, mēģinājums plānots piektdien, 3. janvārī, Salaspils katoļu baznīcā. Savukārt sestdien, 4. janvārī, apvienotais koris pulcēsies Rīgā, kur pulksten 12.30 Betānijas māsu klosterī ritēs mēģinājums. Svētā Mise sāks

sies pulksten 18, pēc tās koris, kurā dzied arī mūsu draudzes pārstāvji, turpinās dziedāt un slavēt Jēzus piedzimšanu.

– Galvenais, lai koristi balsis mājās. Svarīgākais – izdziedāt mīlestību Dievam, kurš kā mazs Bērniņš nācis pasaulē, – vēsta Liturģisko mūzikas darbnīcu organizatore Kristīne Locika.

Inese Elsiņa

KĀ PASTĀVĒT TICĪBĀ SVEŠUMĀ?

Došanās strādāt uz citu valsti vienmēr ir izaicinājumu pilna. Jauna vieta, valodas dialekti, sveši cilvēki, kultūra...

Manu vai kolēģu ierašanos pie sirmgalvjiem, smagi slimiem, bet gados ne tik veciem klientiem, kas parasti ir zīme tuvam šīs zemes dzīves noslēgumam, šie cilvēki uztver ļoti dažādi. Kādam esmu „nāves eņģelis”, citam, gluži pretēji, – „Dieva dāvana”. Sastaptās situācijas ir smagas, īpaši ne-

ticīgi cilvēki nav gatavi mirt (jo viņiem ar nāvi viss beidzas), pa vidu ir ģimenes locekļu savstarpējās attiecības, un tomēr – katrā vietā, kur esmu, ātri vai vēlū raisās sarunas par dzīves jēgu, dzīvē piedzīvoto un, protams, ticību. Pēdējo reizi šāda saruna notika pat šķiroties lidostā. Vairāk ar svešu cilvēku ir vieglāk par to runāt...

Parasti jau sākumā pasaku, ka esmu katoliete un brīvā laikā vēlos apmeklēt baznīcu. Šobrīd strādāju netālu no Lucernas, Šveicē. Te ir daudz katoļu baznīcu vai kapelu mazajos ciemos. Kalnos taku malās ir krucifiksi, tomēr vietējie to vairāk uztver

kā skaistu rotājumu. Mises baznīcās notiek reti, nav priesteru un ticīgās tautas; lai piedalītos dievkalpojumā, ir jādodas uz lielāku pilsētu.

Baznīca Lucernas apkārtnē Šveicē.

Interesanti, ka šoreiz darba ligumā rakstīts – „pienākums pavadīt un doties kalnos”. Ar smaidu uztveru to arī pārnestā nozīmē, jo bez iespējas regulāri apmeklēt Svēto Misi, piedalīties kopīgās lūgšanās, šo laiku piedzīvoju kā individuālās lūgšanas

izkopšanas posmu. Kā smaidis tam ir pat mana istaba – tikai ar jumta logu, pa kuru var redzēt vienīgi kalnus un debesis (naktī – zvaigznes).

Protams, izjūtu to, ka neesmu mājās. Ļoti pietrūkst garīgās pavadības, iespējas pieiet pie grēksūdzes un pieņemt komūniju. Nosauktās lietas (pils arhitekts, plāns, būvmateriāli) manas dvēseles pils būvniecībā ir ļoti svarīgas. Tādēļ paldies tiem, kuri patur mani savās lūgšanās, palīdz ar padomu vai uzklaušīšanu. Lai Dievs mūs visus ved augstāk ticības kalnos!

Līga Irbe

DRAUDZES SAIMNIECISKĀ DZĪVE

Ziemas sezonā būtiska lieta ir baznīcas apkure. 9. decembrī mūsu baznīca tika pieslēgta pilsētas centralizētajai apkures sistēmai. Lai nosegtu rēķinu par apkuri, draudzes prāvests Māris Ozoliņš aicināja draudzi ziedot 2019./2020. gada apkures sezonas vajadzībai. Šo ziedojumu var pār-

skaitīt arī uz draudzes kontu. Šobrīd saziēdoti 1150 eiro (kurināšanai līdz 9. decembrim iztērēti 480 eiro, briketes nopirktas par 80 eiro, siltummaiņa apkures pieslēgšanai izmaksājusi 300 eiro; kopumā iztērēti 860 eiro).

Redakcija

FATIMAS DIEVMĀTES STATUJAS SVĒTCEĻOJUMS

11. decembrī mūsu draudzē viesojās Fatimas Dievmātes statuja. Tā ir viena no sešām statujām, kuru svētīja pāvests Francisks misiju svētceļojumiem katru savam kontinentam. Tādā veidā atgādinot, ka Dievmātes vēstījumi Fatimā joprojām ir aktuāli – arī pēc simts gadiem, kad Dievmāte parādījās trim bērniem.

Madonas mazā baznīca bija cilvēku piepildīta. Priesteris Māris aicināja, lai Marija, kura ir Miera nesēja, tiktu kronēta mūsu sirdīs. Un pieminēja svētā Jāņa Bosko redzējumu par trim stariem, kuriem ļaunums uzbruks un centīsies kaitēt – Pāvestam, Vissvētākajai Jaunavai Marijai (viņas godināšanai) un Jēzus Sirdij, bet Baznīca līdz galam paliks uzticīga visiem minētajiem.

Pēc Svētās Mises sekoja liecība no Fatimas komandas. Tās sastāvā ir cilvēki no Austrijas, Īrijas un Austrālijas. Misionārs Gabriels Sgro atgādināja, ka Dievmāte Fatimā norādīja uz dvēselēm, kas dodas uz elli, jo neviens nelūdza par grēcinieku atgriešanos. Viņš liecināja par savu dzīvi,

ka nāk no šķirtas, salauztas ģimenes un arī pats gāja pazušanas ceļu. Redzot šo bezcerību, viņa māte un vecāmamma lūdzās rožukroni par dēliem, gavēja un veltīja viņus Jaunavai Marijai. Pēc kāda laika dēli atgriezās pie Dieva, nožēloja grēkus, sāka apmeklēt Svēto Misi, pavadīt stundu adorācijā. Viņš pats atklāja aicinājumu kļūt par misionāru, brālis tika dziedināts no slimības, bet jaunākais brālis pievienojās misijām pasaulē. Lūk, ko var darīt Dievs caur uzticēšanos Marijai! Tāpēc tik svarīgi ikdienā lūgties rožukroni, bieži iet pie grēksūdzes, apmeklēt Svēto Misi un pavadīt laiku adorācijā.

Pēc liecības sekoja kopīga veltīšanās caur uzpurēšanās aktu Jēzus Sirdij un Marijas Bezvainīgajai Sirdij. Noslēgumā tika svētīti skapulāri, pastāstot, ka tie ir neatņemama Fatimas vēstījuma daļa. Daudzu sirdis atsaucās un pieņēma Karmela kalna Karalienes skapulāru.

Ak, brīnišķā Māte, aizbildini par mums pie sava Dēla!

Mārīte Kampāne

DRAUDZES ADORĀCIJA AGLONĀ

24. janvāra vakarā esam aicināti doties uz draudzes adorācijas nakti Aglonas bazilikā. Pieteikšanās pie Venerandas, **t. 26592737.**

DRAUDZES ĢIMENES – ČAKLĀKĀS GRĀMATU LASĪTĀJAS

Vairākas mūsu draudzes ģimenes regulāri iesaistās Madonas novada bibliotēkas piedāvātajās aktivitātēs.

Gada noslēgumā bibliotēkas bērnu literatūras nodaļas darbinieces pulcināja ģimenes uz pasākuma cikla „Stāsti par mums pašiem” noslēguma nodarbību, kā arī pateicās aktīvākajām ģimenēm par piedalīšanos lasīšanas veicināšanas programmā. Dubults prieks, ka

Jaujnieku ģimenes pārstāvji: Roberts, Jāzeps, Jānis un Emīlija.

Solvjevu ģimenes pārstāvji – Daniēls un māsiņas Marta un Anna.

titulu „Madonas novada bibliotēkas lasošākā ģimene” ieguva divas mūsu draudzes pārstāves – Jaujnieku un Solvjevu ģimenes, balvā saņemot SIA „Lonas Latvija” klubkrēslu. Titulu „Madonas novada bibliotēkas lasošākā ģimene” ieguva arī Bartušu ģimene.

No sirds apsveicam!

Valentīna Ločmele

ATKLĀTA BETLĒMĪTE MADONAS CENTRĀ

12. decembrī Madonā pie lūgšanu kapelas tika atklāta Betlēmīte.

Kad 1999. gadā Madonā sāka darboties priesteris Rihards Rasnācis, viņš aicināja pārējo kristīgo konfesiju pārstāvjus un pilsētas domi atbalstīt ideju par Betlēmītes veidošanu īsi pirms Ziemassvētkiem. Šī „mājiņa” ar Betlēmītes figūrām tika novietota Saieta laukumā. 2000. gads bija kristietības jubilejas gads, kas vēl vairāk saliedēja pilsētas kristīgās draudzes. Tika izveidota ekumeniska adorācijas kapela, ko apmeklē gan katoļu, gan luterāņu draudzei piederīgie, tāpat cilvēki ārpus draudzēm.

Nu jau vairākus gadus Betlēmīte īsi pirms Ziemassvētkiem tiek veidota tieši pie lūgšanu kapelas. Ziemassvētku laikā šo vietu grezno arī mirdzošs dekoratīvs eņģelis. Sadarbībā ar Madonas pilsētas pirmsskolas izglītības iestādi „Kastanītis” pie lūgšanu kapelas 12. decembrī skanēja dziesmas, priesteris Māris Ozoliņš pasvētīja draudzes izveidoto Betlēmīti. Ziemassvētku periodā to aicināti aplūkot gan Madonas pilsētas iedzīvotāji, gan viesi. Saskaņā ar Baznīcas tradīciju Kristus bērna figūra Betlēmītē tiks ievietota 24. decembra vakarā.

Inese Elsiņa

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Māris Ozoliņš

Mob. tālr. 29191335

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5. Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā

Pirmdien, piektdien, sestdien – plkst. 8;
trešdien, ceturtdien – plkst. 18;
svētdien – plkst. 11 un 18.

Ziemassvētku dievkalpojumi

24. decembrī plkst. 16 Sv. Mise ģimenēm ar bērniem; **plkst. 19** Vigīlijas Sv. Mise
25. decembrī plkst. 11 Sv. Mise
26. decembrī plkst. 18 Sv. Mise

Jaungada sagaidīšana

31. decembrī plkst. 23 lūgšanu kapelā adorācija, **plkst. 23.30** Jaungada ekumeniska sagaidīšana pie lūgšanu kapelas
1. janvārī plkst. 18 Sv. Mise, svētība jaunajam gadam

Draudzes aktivitātes

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pensionātā

Vieta: Mārcienas pensionāts
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 24200033)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Draudzes vecākie

Veneranda Peļņa (t. 26592737)
Mareks Kušners (t. 26481566)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335),
Māriete Kampāne (t. 28689511), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – priesteris Pāvils Kamolas veidotā Betlēme ērglēniešiem.

Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”.
Viena eksemplāra cena ir 0,40 EUR.